

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra KIRKE-SPEJL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 104.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947087042864/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Kirke-Spejl

hans jordiske Fædres Eftermæle, og til Udtryk af hele den kristelige og israelitiske Tankegang, med mere Liv og Kraft og Liflighed, end vi kan lægge i vort eget Folks og dets Heltes Eftermæle, eller i Udtrykket af vor egen folkelige Tankegang; saa Pinsedagens Underværk gjentager og beviser sig overalt, hvor Kristi Evangelium forkyndes blandt Hedninger paa Folkenes Modersmaal med Kraft og Ild, med Lys og Liv.

Naar dette hidtil er blevet ubemærket, da er det kun fordi Kristendommens Forkyndelse paa Modersmaalet gennem hele Middelalderen var saare fattig og blev saa vidt som muligt til-sidesat, saa det var først efter Reformationen, det igjen kunde vise sig, og det dog kun i ringe Grad, saa længe Præsterne gik med Mundkurv, og optugtedes oven i Kjøbet til Ringeagt for deres Tilhøreres Modersmaal og voxte op i grov Vankundighed om alt, hvad der i Henseende til Aand og Hjærte er menneskeligt og folkeligt. Først nu og herefter kan der da komme Liv og Glæde i vor Pinse-Fest, og det kan klare sig, at Kristendommens levende Forkyndelse blandt alle Folk er et uophørligt Pinse-Underværk til Kristi Herliggjørelse, som Verden nok skal bare sig for at opvise Magen til.

At nu Lukas intet skriver om, at vor Daabspagt blev oprettet med de tre Tusende, som døbtes paa Menighedens Fødselsdag, det har naturligvis samme Grund, som at han ikke skriver, de blev døbt i Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn; thi det forudsatte han, at alle hans kristelige Læsere maatte vide saa vist, som at de selv var Kristne, da der nødvendig i den ægte Kristen-Menighed maa, som Apostelen skriver, altid lige saa vel være samme Tro og Daab, som den samme Aand og Herre og himmelske Fader; og vilde man indvende, at Tiden ej kunde slaaet til, at forrette Daaben paa enhver af de tre Tusende saa fuldstændig som hos os, og derfor tænke sig Pinse-daaben omtrent som den, Spanierne anvendte paa Morerne i Granada, da man lod Sprøjterne gjøre Sagen klar, da er det egentlig ikke værdt at svare paa; men det skader dog ikke at bemærke, at Apostlerne, om det behøvedes, kunde bruge deres hundrede og otte Medkristne til Medhjælpere, saa at der af 3000 kun blev 25 til hver, og at, om selv det var for mange, kunde de først døbt tages til Hjælp, da, som vi veed, ikke blot Apostlerne kunde, men hele Menigheden kan i vor Herres Jesu Navn døbe med den Helligaand.

Det maa dog ogsaa bemærkes, da det hidtil nok var ubemær-